

kăltănd la ayeastă dramă spusă de bătînăl monaxă. Toți imitară ne bătînă făkănd semnăl kredingei; mi între maișile de la Aganiea, în mizlokăl kărora Lina netrekăse mease sântămăni, aflăndăse mi dînsa din-pregăt kă songă ei, prekăm o mai repetarăm, făkă mi ea semnăl kăchei, ceea ce șmulă de mălgămire ne toți komnetrekătoriai mi mai ales ne songă ei Fratele Andrei.

De aci toți fără ne kaî, mi kăltăregiî nostri lă-ară drămă înainte, mergănd ne drămări kotite, mi ărkănd ast-fel ka o oră mi jămătate, nîră închepărsă vadă stăuka Gardările, lîngă Poeniga, de ănde is-vorente o frămăasă kaskadă, mi d'akolo mai 'nainte se află Stînile, în koastele măntelăi, — lokăl de în-tîlnire pentră pătoriai mi ănde ei mălgă oile. — De akolo în ășă închene șăimăl ăel greș. Kaiî, denrinmă a se ărka ne stănăi ka ne pătregi, șăiaș înainte, pătănd ne șelele loră o însemnată povară; iar oa-menii ăei ăe mergeaș ne jășă, kătară a pătne nînte kolgară de feră la niăoare, prekăm obiăneskă mănte-niă vîntoriai, șure a pătăa învinge atătea anevoinge mi a se akăda la înălgime ne notăi strîmte, mi ne la ănele lokări foarte perikăloase.

Șne ori șăimăl ne stănăi e așă de renele în-kăt ar fi neste pătîngă de pratikat daka n'ar fi ar-borăi mi nlantele de kare ăă se poată ăine-va așka mi a se surăjini; ne la alte lokări înă notevile se denărtăază de ăă ămbra mi ramările kopăăilor, mi nă rămăne de kăt kolările kremeniă într'ăn șăimă năea renele, în kare lokă kreskă nămaă fragiă mi af-nile, mi ne ănde e singărăl kină ăă lokă de ărkat.

Mai în ăș se închene o rînă în forma ănei rovi-

ne, nșmitș Sgiabșl-Gardșrilor. Ea este mșrginitș de stșnși kolosale de o formș konikș.— Totș felș de kolône mi de piramizi sînt infșșđimate vizitatorș-lși nîntș țe, dșntș o kale îndestșl de întinsș mi ane-voioșș, înșene a ajșnge la kșlme. Mai bine de 2000 stșngenî este înșđđimeea mșntelși kare este vșzștș kiar d: la Galađi mi șne ori de ne Marea Neagrș.

La așea înșđđime, kiar în lșnile țeale mai kșl-dșroase, katș ține-va a îmbrșka kojokșl. — Vîntșrile sînt foarte ișđđi mi aerșl de tot reșe. Okîșl însș rș-mșne șimitș prîvind așeăștș mșreășđ kșlme, kare șeamșntș întokmai ka o koroanș enormș pșșș nek-anșl șnși' gigantș...

Natșra represîntș șn țe nemșrginitș de frșmș-seșe mi de strșșșvîre d'asșpra așestși mșnte... Ge-nîșl kreađisnei vorbemșe ași omșlși într'o limbș di-vîntș, desvșlînd dinaintea okilor șși mai mșđđi sekoli țe trekșrș, mi arștșnd șrmele lșsate de revolșđđiile elementelor... Atîșea fenomene mșntoase, adșnșvîmea vșilor, stratsrile pșmîntșlși țe se deosibesk șnele de altele prin kalitatea mi kșloarea lorș, stșnșvile skar-poase țe înkoroșeazș mșnșđi, rîșele mi kiar anele profșnde pe la șnele lșkșrî, afirștș katastrofe prove-nite prin delșvîi saș prin îrșmșđđisnî volkanîșe.

Atîđl mșnșđi rșđikșndș-se nîmnpregîșrșl Țiaxlș-lși kș vîrșșrile vinete mi albastre, kște odatș as-kșnșse șșst șn fșmș mi noșrș, represîntș șpektakolșl valșrilor mșrîi. Soarele se pare a fi mai mșregđș mi șerșl mai senîň; iar rșșșritșl mi anșnșrea soa-relși prekșm mi rșșșritșl lșnei, formeazș niște ta-bloșrî țe însșmî genîșrilor Țelor mai eminente le ar fi kș aneșoe șș le deskrie bine. — Nșorîi sînt nrea

aproape, mi kȳte odatȳ se lasȳ mai josȳ de vȳrȳrile sale cele în formȳ de ȳetȳȳi fortifikate. Prin vȳi mi sȳb poalele sale ȳne orȳ ploȳȳ iar la vȳrȳ-i este seninȳ mi timnȳ ȳel mai frȳmosȳ. — Trȳsnetȳl lovind în ȳna din aȳele stȳnȳi rȳsȳnȳ kȳ ȳea mai mare pȳtere mi ȳrletȳl sȳȳ se repetȳ prin eko detȳntorȳ. ȳine insȳ ar fi în stare sȳ deskrie întȳnerikȳl vije-liilor, viskolȳl mi gerȳl iernei, troienii ȳei mari de zȳpadȳ ȳe akȳperȳ aȳeste vȳrȳri kolosale, mi pri-mȳvara kȳnd se tonesk gheȳurile reuezind aȳele kas-kade kȳ kare par'kȳ ar voi sȳ înȳndeze pȳmȳntȳl întregȳ?... Stȳnȳele sale, ne vȳrȳ-i, avȳnd deosebite forme mi mȳrimȳ, ȳea mai neînsemnatȳ dintre ele e de mȳrimea ȳnȳi kastelȳ. Nȳmirile lor kiar, date dȳnȳ împregiȳrȳi mi în deosebiiȳi timnȳ, aȳ oare kare analogie kȳ bizareria formelor ȳe aȳ.

Mȳnteles aȳesta e klasikȳ sȳbt orȳ ȳe raportȳ. Kavernele sale, grotele mi stȳnȳile lȳi servirȳ de refȳgiȳ pȳnȳlagiilor în timnȳ de resbelȳri mi în goanele lorȳ de alȳi pȳnȳli. Dȳcii, pȳnȳlȳ antikȳ, îl aveȳȳ ka ȳn lokȳ divinȳsat, mi ne kȳlminile lȳi konsakraserȳ lokȳingele Zeilor.. Din timnȳ ȳei mai depȳrtatȳ mi pȳnȳ în zilele noastre el fȳ vizitat mereȳ de ȳei mai însemnatȳi oameni; generali, domnitori, bȳrbagii ȳelebri konsȳltarȳ ne eriminȳi, lokȳitori de aȳi, desȳre destinele ȳerei mi desȳre destinele armatelor în resbelele ȳe le avȳrȳ... În fine aȳi libertateȳ gȳsi ȳn azilȳ mi religiȳnea temnȳlȳ ei!.. Domnitori ȳerei venirȳ ȳnȳl kȳte ȳnȳl de a'l vizita mi metronoligiȳi asemenȳ de a bine-kȳvȳnta lokȳrile, aȳele mi pȳȳȳrile sale. De giȳrȳ împregiȳrȳ, osebit de skitsleȳe, într'o distanȳȳ îndestȳl de mare, se aflȳ

monumente glorioase de devotisme mi eroismul Românilor, fondate mi dotate de dinmîi kă skonș de a întregine esemne zmane... Koloniî întregi de kălgărî mi maiu lokăeskă prin averse sînte lokame mi ponzează singuratezile mi klasiile averse tărîmuri; ceî țe, komformă sînteî lor vokajisni, aș îndatorire de a da ospitalitate mi a zăbra dăzrea țelor neporocigî...

De ne zăa din kălminile Chiațkă se vădă toate averse minșni a le natzei; toate averse nenșmbrate mi străzuitoare frămșeșni, de kare el este inkongrată. Bistrica țe vine din Băkovina mi okolește poalele lăi, formează nenșmbrate kaskade, dermăreute kotăne, văi pitoresci, rîne mi stănci de granită, po lîngă kare anele sale trekă ka o lămină a țălgerslăi. Pemtiî țeî mai aleșni se găsesc în kărsăi zndelor sale limpezi kăm e kristală; mi kare din țe în țe apară kreskănde rostogolindă-se neste bolovanî mi neste stăncile arănkate de timni dinaintea ei. — Plătamîi mi vînturiî sînt foarte îndemnată de a înfrînta fărîea anelor sale. Plătamîi amează d'asupra znor bîrne de kerestea saș katarte de korăbiî, liniș ză de altă mi prinsî kă kă de lemnă de nimte drăgi, fak transportări de lemnărie mi de tot felul de provisișni, trekănd mi sbăzănd kă ișdiala săgegiî peste averse katarakte inkăntătoare... În kalea loră aș a vizita Peatra mi Băkă, orămie importante; trekă ne dinaintea atitor sate mi kător vă monastiri, pînă se depărtează mi se perdă într'ăa orisontă vastă mi akoperit de țeapă.

Toate averse se pot privi de ne Chiațkă, toate se găsesc păse în rîndă imăregisă lăi...

Ține-va kată a rămînea mai multe zile mi nongî de a stădîea ayeastă înaltă mi sâblimă sitzagîsne!..

Se grăsește pe vîrfel săă snagiosă ȣn mămkiș prea elastikă ka de vre o palmă mi jămătate de 'naltă, mi desemnat kă ȣele mai strălxvitoare kăloare ka kă ȣn smaltă, akonerind o mare parte a kălmînei, în kare niȣioră se adîncemte ka într'ȣn elementă liksidă. De altă parte nînte koptăȣei de o înălȣime abia de natră palme, mi kare kreskă anlekagî la pămîntă, formează singăra pădăre pe vîrfă-î de tot, din kare se improvizează kolibile de mezat, mi servesk de lemne pentră fokă. — Ei aă oare kăm forma mirtălei mi daă o aromă delicioasă kănd ardă. — Kăt despre iarba de prin văȣele este ȣn ȣe de admirat kăm e de verde mi kăm florile, kă ȣele mai vîi kăloare mi kă ȣn profămă dămnezeeskă, așterne ka kă ȣn kovoră aȣeste somităȣi. Tărmeele de oi se prezăblă pe kălmînilă ȣele înalte mi naskă în lînimte pămănea profămată sâb stăȣile ȣele gigantesă, ȣe lîngă kare se adăposteskă de șragane. — Lantele akolo de la oi saă de la văȣi e ȣel mai dăȣe mi adăktoră de săpătate... Păstorii mădă prin kolibi de frănză, kă kăini alăȣăia, păzitorî tărmee; mi fak a se așzi din tilîȣe ȣele mai plăȣte mi ȣele mai amoroase kăntee. Înșfîrmită varietatea tărîmălei, smaltă de kare e akonerită, păȣiamă kărgănd ka diamantă, stăȣile kă figări măreȣe, ȣeră senină d'asșura loră, kănteeȣile armonioase disăptănd kă măr-măra făntănilor, ne făȣe a grăi în aȣel lokă fră-măseȣea Paradisălei... Nămai akolo omăi răsăfă liberă, akolo poate zăȣe kă se află lokăingă în-gerilor!..

Fratele-Andreï zise strângând la inima sa mâinile Linei:

— Кът сînt de ferigită aflîndu-mă aici! O! străluce Romînie! O! străluce Moldova!..

Toată adunarea alerga grăne, grăne risinite pe iarbe mi ne puteai dintre stînci, ca să admire frumusețea Paradisului, ca să privească cerul!.. Kai nîkezară ca kăm mi ei lăsa parte din bășieria sbîrdalnikă kă kare se arăta stîncii lor. Pasărilor, kînd se lămîneau cerul dăna o ploaie, sboră din lokă în lokă skopînd sene de serbare, ama mi adesti fi ai oramelor sbîrdaș ca ayele pasări pline de bășierie, aflîndu-se într'o regiune mai înaltă, răsărită adestă aeră vieșitoră, mi privind lămina cerului kă en mai mare entziasmă...

Ajîngînd dar kăltori nostri la ael termină, de unde se poate privi toate ayele rîne sîmîntătoare amternate mi îngesate de stînci mi de brazi, mi vîrfel cel mai înalt al Pionului ce se nămește Panaghia, kă destăle admirajie găsire kărgînd din stîncă o fîntă kă o apă limpede mi foarte reche, mi kare se nămește fîntă Metropolitului. — Pe o poiană akolo tăbîrîră mi închenă negătirea de ospădă. — În fața de miskel cel kă apă se află, snre răsărită, o neatră mare sîb kare se formează o kavă, mi kare este nămită Pemlera lui Ghedeon. — Se poate cine-va urea bine adăposti akolo în timpă de ploaie.

Dinaintea șnor fokri mari aurinse kă lemne de sniană (ama se nămeskă korpălei desne kare vorbiră), trîna vizitatorilor se amezase privind soarele kăm skăpătaș dăna stînci mi năoră cel de fokă

kare învâlia orizontele kombinându-se cu flacăra cea
răsărită a focurilor de jos.

Țimigii de acest fenomen țe forma ȣn nȣoȣ la-
 bloȣ pentru aȣeȣi admiratori, ȣitaserȣ oboșeala kȣ-
 lȣtorii mi nar'kȣ ar fi voit sȣ se șȣie mi mai departe
 d'asȣnra aȣelor stȣnȣi, șȣnre a nȣtea zȣri iȣnkȣ soa-
 rele kare nerise de la oki lorȣ. Lȣna iȣnsȣ ka ȣn alt
 fenomenȣ, eșȣind de ȣeelaltȣ parte iȣn forma șȣnȣi kornȣ
 de lȣminȣ, semnȣ de lȣnȣ nȣoȣ, saȣ alt-fel *krai*
nȣoȣ, a kȣrliia vedere ponorȣl o salȣtȣ iȣiind o monetȣ
 iȣn mȣnȣ mi șȣreazȣ de prosperitate mi de ferire...
 veni la rȣndȣ-ȣ sȣ iȣnkȣnte priverile aȣestora, kȣ raze
 de lȣminȣ kare o iȣnkongizra de o asreolȣ...

Kâte-va kolibî fêrê îndatê improvisate de plê-
ieşî ce se ȕrkaserê împureşnê kê vizitalorîi Çiax-
lêşlê, mi fêrê amezate în direnşigneua kêtre kare
bêtea vîntsl, pentrê ka şê fie fokêrile adêpostite. O
nespêşê mêldêşmire, o mare aktivitate se vedea din
partea têtşlor. — Mêşmêligile ferbea în cheazne de tê-
chîş, pîşî de gîşnê se frigea în lêngî frigêrî de lemnê
de bradê, nemtîi sêriaş pe kêrbênî, pêtinele kê lan-
te mi kê brînzê eraş destêpnate, se pnegêtea o masê
întînsê mare pentrê avestî admiratorî mi kontêşnlatorî
aî Pîonêşlê.

Dar mai 'nainte d'a se începe ospățul de sic kare
atît de mîlt dorit, nentru kă ne mînte foamea din țe
în țe se adaogă prin înfîșența aerului m'a anei, mi
zu omă mîntukă kăt trei; ne kînd togî amîntenta dar
kă nerăbdare începerea ospățului, așzîră despre par-
tea onșă nîmte detăneri de arme, mi dăpă kăte-va
momente o altă țeatz de vizitatori venia snre diren-
țîznea fokșrilor.

Kș kștș mirare Andrei kșnoskș, în fruntea celor ce vinea, pe partikșlarșl kș soașa sa, kș alșl amișl mi kș o mșlgime de vînștorl ce adșcea kș dînșl fel de fel de vînștșrșl.

Îndatș ce se apropiatș șni de alșl, se îmbrșdșmarș skopșnd strigșrșl de bșkșrie mi otșrșrș de a petreșe împreșnș așea noante fșrș a dormi nișl șnșl, pentrș ka a doșa zi șș vazș rșșșrșirea soarelșl, fantșl diminedșl mi lșmina ziorilor atșt de admirabile, în lșnta ce înfșdșșeazș îmbrșncșnd zioa pe noante...

Obșșeșl e ka șeș ceș rșșșnș noantea pe Čiax-lșș șș nș doarmș, çl șș petreakș șșșnd istoriș mi fante konservate de bștrșnș, desureîntșmșlșrșle șereșl...

Sogșea partikșlarșlșl nș înșeta d'a nșmi pe Lina izbșta eș finșmoarș mi mereș o strșngea la inima sa.

Maria, a kșrșia namțere rșșșșese înkș șn sekretș pentrș dșnsa, mi sokotind kș așeasș familie șșvșrșmentē nșmaș o fantș șmanș, îmbrșdșșșnd-o ka pe fiika eș, venise mi dșnsa în nșmșrșl vizitatorilor. — Frșmoașa mi tșnșra Maria!..

Lina mișkatș de tinereșea Marii, komparșndș-mi oare kșm soartea kș a eș, o lșș în bradele sale mi o akoperi kș lakrime mi kș șrșșrșrș; mi în kșt timșș șșnș eskșrșșșnșle, nș se deslșnș șna de lșngș alta.

A doșa zi mi a treia zi toate șșnșșle, toate vșșle, toate notekșșșle mi toate nșrșșșșle fșrș vizitate mi çerșetate pe rșnd, mi kș kșnșl așesta fș întregș mșștele vșșșșș.

Skoborșnd șnre nartea de la vestș, într'șn șnșș al mșștelșl, trekșnd pe lșngș șșnșșle ce aș nșmiri prea bine kșnoskște nonorșlșl, prekșm Peatra-de-tșnatș, Stratșl-Vșltșrșlor, Peatra-kș-anș mi altele,

ajunsese dinaintea stăruelor konsakrate prin tradiție și
 fiicei nenorocitei rege al Davilor... Dokia tra-
 vestită ca o năstoriță, mi se oșie înmărgărită, în-
 sșile resuektă vizitatorilor; — prin înfășingă genisiei
 ei simente pe năstori mi pe vînțori kare se onre-
 me în fața stăruel sale mi se răkorente din rî-
 sleșul Albș, kare kerge la nișoarele ei... Pîțorșl
 Șxaxtrșlșl, iarșmi o stănkă kolosală, se vede în
 drentul ei. Brazî tineri mi verzi, kreskând alășria
 kă stăruiele de akolo, mi șn mămkiș, asemenea mi-
 nșnat ka ūel din vîrfșl mântelșl mi o earbă kă flori,
 înkongișră kă șn temulș bșștșl fetei de Împăratș...
 Rînele dinmărgărită sînt skarnoase înkșt e prea ane-
 voe d'a se skoborî ūine-va pe dîșsele, mi alte netre
 înkide lokșl, ka kșm înșșmi natșra saș soartea ar fi
 voit a o garanta sșb apșrarea tșrîmșlșl. Vîntșl înșt
 akolo sșfșl kă mai mare izdială mi adesea orî va-
 lea mi stăruiele se află akoperite de șn fel de boare.

O katastrofă întămplată ne la înșenștșl seks-
 lșlșl al ont-sure-zeeșlea, ne deskrie istorikșl Kan-
 timir, fșkă ka bșștșl așesta sș sșfere o isbire kare
 fl sfărîmă pe jșmștate, mi tot atșnșl șn skitș de
 maișe, ūe se afla mai josș, se mterse de pe pșmîntș...

Bștrîșl Ambrosie arștă kă degitșl o poiană
 dinaintea sa, șnde fșșese odată așel skitș.

În noantea Pamtilor, kând religioasele ser-
 bștoreăș Învierea-Domnșlșl, veni șn kștremșrș mare
 ūe kșkă sș se sșrne o înșemnătă parte din koroana
 mântelșl, mi așeasta, pșrvșlindșse în nenșmșrate sșr-
 pștșrî nîșt în fșndșl vșiș, lovi stăuka Dokia mi ako-
 peri de tot skitșl, dând o nșoș formă tșrîmșlșl.

Așeastă întămplare sșzînd'o Ambrosie șmnlș de

înfiorare inimile vizitatorilor, făcându-î a rădika okii în sssș m'a observa kslmea cea înaltă, kare negremit trebse sș fie formată din vre o irșmngișne volkanikă, în timpi foarte depărtati.

Konkidem dar aveastă eskrsișne oprindă-ne în momentă la rușoarele Panaghii, vârful cel mai înaltă mi kare e sșre partea de la sșdș-vestă. Acest vîrfă e prea anevoie de sșit. Nșmaî regele nasșrilor, în falnikă sșă sboră, se poate onri kă nimte ghiare ka de ogelă mi kă okiș de fokă, ne vîrfă kremenii a-vestei stănci koronate. — Nșmaî vîltărlă ajșnge akolo șnde omăi nș se poate șrka... Cei mai kștezătorii dintre vizitatori se înșerkară a se sși, prekșm în nelegrișă s'ar sși pe piramidele Egintșlăi, dar pasii loră se onriră kam la jșmătatek stănci. Akolo gșseskă o toakă mi ikoana Maișii Domnșlăi, în al kșriia nșme e konsakrată așea mșșreapă kșlmine... Mai de mșlte ori de dimineapă mi peste zi ea se afș askșnsă în nșori, iar kșnd e de tot senină este vșzștă prea de departe. — În apșnerea soarelăi ea strășșșemte de rșsfșngerea razelor apșinde, ka kșm ar fi o stănkă de așră mi de răbină...

Fratele-Andreă, mai 'nainte d'a se skobori kă toaștă nșmeroasa șovietate, reviti așeste kște-va strofe în onoarea șereă mi a mșntelăi Țiaxlăș:

Ax! Romșnia e mșlt frșmoaș!

Ax! kă frșmoaș e șeara mea! —

Pe Țiaxlăș lșșe o stea lșminoaș,

Mșșirea natrii mșivesk în ea!...

Trekătul namte dăru! savenire! —
 Țimit Românel mi mândre stă
 Gîndind la derei sale mîrîre,
 Și pentru kare viața îmi dă!

Aceste rîpe. pște-vor sușne,
 Păduri mi rîuri kînd ar vorbi;
 Și acest mînte ka o minune
 De kate kate n'ar pomeni?..

Bravur'antik, — sîntă virtute,
 Din pentsl nostră oare s'a stins?
 Vorbind de lînte — fante trekate,
 De soartea derii mi ce n'e skris?..

Mînteale falnik nă ar sușne poate,
 Nemuritorul mînte Țiahlăș;
 Săntrebe Zeii de noi, de toate,
 De ne amteantă bine să răș...

Dar falnik mînte, kîmpii strîbune,
 Prekîm odată agi trîmfat,
 Ka mi'n vekime, viteji sî sîne
 Români, — fakt șa mare stat!..

Atînu! Românel kă bîrbîrie
 S'arate lîmei șa brațiș de ferș;
 S'adăk derei sale tîrie,
 Să'i rîz steașa în sîs pe cherș!..

Și ka 'n vekime strîbuitoare,
 Țiahlăș!.. fama să'i adormăș, —
 De frîmșeșea-i fermektoare,
 Români mîndri sî nă arătămăș!..

Skoborând în fine iară pe șmele pe unde se zărasez călători noștri, se'ntărnăz la Dergă unde ospătară mi gămaseră noaptea pînă a dăa zi. Era hotărîre ka dăpă ce Andrei mi Lina vor însoți de aici pe religioase pînă la monastire, să mai meargă de a vizita oare kare monumente m'apoî a lădrămă spre Odobemti...

Dar Lina adăkăndă-mi kă plăcere aminte kăză băză voință avăsese kătre dănsa maika stariga de la Agania, pe kare o izbea ka pe o mamă, de ațeea voia să gămie kăte-va zile akolo kă dănsa, pătă ce Andrei se va întărna de unde avea să se dăkă pēntră oare kare interese.

Partikălarăl împăreză kă sogiea lăi, din zioa evenimentăi netrekte la Xangă, pătăză kă deveniseră cei mai bătî konsodî din lăme. — Ei încheșseră o viață năoză. Kăt pēntră Maria hotărîseră kă dăpă ce va trece timpul vakanșii, să o instaleze la skola de la Varatekă. — Iar mama ei ce înkă tătăea, nă înțeta d'a se konselta kă tată-săz, partikălarăl, de a î face oare kare fondă kă kare să o doteze. — Șăngele apă nă se face ničî odată între mamă mi konilă!.. Înșă ea blasfema pe Jidovî ka șni ce î a fost rșinat kă împărmăștrile mi kă procente le le lăaseră, din kare kășșă nă le da mătăna a face prea măt pēntră fika loră, dar mai ales ea da Diavolilor pe samsarăl kare o fătăse să fie ama de fătăoasă pe bărbatăl ei.

Plekănd dar kă togîi de la Dergă mi mergănd tot kă kinăl kă kare aș fost venit, m'aș întrănit kă togî voință de a se întărna pe la Deală-Doamnei.

Ama femeile fiind amezate în nimte kare kă boi

eraș tot-d'asna înainte mi ȣmpleaș aerul de kȣnte-
cele lorș, iar bȣrbaȣii veniaș în șma karelor.

Ei skoborîrȣ Dealul-Doamnei mi rȣmaserȣ la
Metoks lȣi Balan, desure kare mai vorbirȣm, pentrȣ
a ospȣta. — Oameni intrarȣ akolo în birtș, ȣe era
o kȣrȣișmȣ întreginșȣ de șu Jidovș.

Șnșl dintre ȣei ȣe insodia kompania, zise kȣtre
șu konfrate.

— Nșmaî pe vîrșel Ȣiaxlȣșlșl pȣșȣrȣm rȣșșfla
fȣrȣ a vedea Jidovî kȣ okii; — șite-î în ȣe nekȣrȣ-
denie trȣeskș mi kȣt șînt de barbarî!

În kȣrȣișmȣ se afla șezȣnd pe o lȣvȣȣioarȣ șu
omș kȣ o fisionomie mai mȣlt selbatikȣ, kȣ șu pȣrș
lȣngș lȣȣosș, kȣ o pȣlȣrie veke, a le kȣriia bordșrî
eraș netrekte kȣ niște sforî kare le ȣinea în șșșș,
kȣ șu șșmanș rȣșȣș pe dînsșl mi aproape fȣrȣ o-
nîȣș în niȣoare.

— Negremit, adȣogȣ ȣel de șșș, kȣ Jidovîi a
lȣsat pe aȣest ȣereanș fȣrȣ pȣlȣrie în kanș mi fȣrȣ
onîȣș în niȣoare, .. Rakîșl! blasfematȣ lȣșȣrȣȣ a ra-
kișlșl șȣide mi tikȣlomemte pe ȣeranș! ..

Ȣereanșl fȣkș okii marî la dînsșl mi par'kȣ ar
fi voit a afirma kȣ șu semnș din kanș kȣ așa
este.

Ȣeranșl emî afarȣ lȣșȣnd pe nșoiî oasni șȣ se
ospȣteze mi șȣ vorbeaskȣ ȣe vor voi: ..

— Așî fi bȣșȣ aȣȣia vin bȣnș romȣneskș, kontinșȣ
aȣela, dar prin mȣșinile Jidovilor, ka kȣm ar fi șu
blasfemș, totșl degenereazȣ mi totșl se strikȣ, nîȣȣ
mi vinșl! ..

Kȣ toate aȣestea șȣ mergem, zise Fratele-An-
dreî ȣelor laldî kamarazî a î lȣi, kȣ șite kȣrȣle s'aș

Emirul din birtea lui Bălan trebuind mi bătăuind, fiind nemulțumit de nekăruțenia mi tratarea ce o aflară la Jidovul orândar, mi plecară pe sub dealuri ka să treacă frumoașa mi lungă vale roșată de ape, pe lângă pârâi.

Andreï regezi kalg! într'akolo.

— Stai, Isdo, kə am sʔ te svigə! Tə mi aɪdat
rakiʃ kə rʔdʒvɪnʔ de mʔtrʔgʂnʔ de mʔɪnebʂnise mi
eram sʔ mor!.. zɪɕea sʔteanʂl nʂɪnd genʂkiʂl sʔʂ
ɕel greʃ ne nɪntʂl Jidovʂlʂɪ, kare kə o mʔnʂ ɸɪnea
nʂŋga sa ɪn drentʂl ɪnimeɪ strɪnsʂ mi kə ɕea-l-altʂ
omria kʂnɪtʂl d'a nʂ fi lovit de nʂanʂ.

Церанѣл вѣзѣнд кѣ се апропие оаменѣ, ѣмѣ нѣсе
биниморѣ кѣдитѣл ѣн теакѣ, ми Јидовѣл скѣпат оаре
кѣм де сѣб генѣкиѣ лѣл, вѣзѣнд маѣ алес кѣ вин чеѣ
трекѣторѣ ѣн аѣсторѣ-ѣ, стрига ми маѣ таре кѣ аре сѣ
меаргѣ кѣ ел ла сѣ-пѣфекторѣ ми кѣ о сѣ се јѣде-
че ла криминалѣ, кѣ а воит сѣ ѣ рѣдѣче виада ми сѣ'л
јѣфѣиаскѣ...

Plăiașul intimidat oare kəm de anroniere a at-

tor oameni, anskt de'i mai dete sn nsmnș în kapș, kare fškz ne Jidovș sș strige mi mai tare.

— Mși blastamatsle! ȃe emti tș, tșlxarș?... zise tare Paris, kare, așzind larma, se înternase, lș-sșnd ne sogiea sa în karș kș boiș.

— Nș sint tșlxarș, dar voesk a pedensi ne o liftș snșrkatș kare m'a jfsit ne mine mi ne fragi d'ai meș, mi a sșnt sșngele mi m'a fškst sș nș mai fiș omș!..

Paris kș destlș mirare vșzș în Jidovșl bștștș ne samsarșl sșș.

Andreș mi mai înmirat, kșnoskș în el ne Avrșmș kare la Poiene imi rșsbșnase în kontra lși Terapont.

— Kokoane Paris! eș sint! eș sint Avrșmș, prea sșnșșl dșmitale slșgș! samsarșl dșmitale! talxarșl așesta a voit sș mș omoare!

Partikșlarșl rșmșsese înmșrmșrit, priviind kșnd la ȃeranș ȃe se șita kș o kșștștșrș mi mai înkrșntatș, mi kșnd la Jidovș, ȃel ȃe se înkrșragease mi prinsese la limbș, avșnd sn aerș atit de lingșwitorș dinaintea lși; dar imi adșse aminte de intriga ȃe o ȃesșse între el mi femșea sa kș fleakșri mi kș minșisni, mi în lokș de a i da drentate mi a'l sșșșine, rșșpșnșșlșl fș:

— Te mtiș jșpșne kș emti sn miretș!.. snșne ȃe te adșse p'aiș?...

Avrșmș kare nș se amțenta la sn asemenea rșșpșnșșl din partea partikșlarșlșl, protektorșl sșș de mai 'nainte, adșogș, am nlekat prin sate sș adșn ȃeva marfș pentrș iarmarokș de la Fșltișeni...

— Da, vine prin satē la noi blastamatsl așesta

kă minciună mi înmălestorii!.., îl întrerânse sșteanul
kă ău tonă xotărită, vrea să kămpere vite, pei mili-
nă ne nimika; apoi ămbie ne oameni kă rakiș dresă
de fără mingile oamenilor! — ămbie tot-d'ăna kă po-
lobocelul lîngă el...

— Nă este adevărat! nă este adevărat! adăogă
Avrămă.

— Vedeți mi dămneavoastră polobocelul kareil
șurseiș ăă!.. Șăne, lădo! nă mă ămbia ne mi-
ne să beăă mi să merg să îndemnă ne oameni din
sată?... adăogă plăiamul kătre Jidovă.

— De unde mii tă kă avea rakiș dresă? în-
trebă partikălarul.

— Am băt ăă, din păcatele mele, de la dăm-
neală!.. îl kănosk înkă de kănd ăinea kărvăma de
lîngă Trei-sarmale la Iasi. — Kănd beă ău păxară
din ăel rakiș dresă nerzi mintea! — ănebănemte o-
mă mi dă tot ăe are ne șăfletul lă!.., zise ăerănă.

Andreă se zăă lăngă la partikălarul, kare în mă-
nia ăe avea pentră Avrămă, dete drent sșteanulă:—
bine ai făkă aistă blastamată! — Îl kănosk ăă ne
dănsă!

— Kokoné Paris! adăogă Avrămă, dămneata mă
mii! — ăă sînt negăăătoră... am făkă negăăătorie
kă dămneata!..

— Da, am făkă negăăătorie kă akăm ă s'mă
vînză momiile kă toba, zise partikălarul în sine.

Fratele-Andreă, kă ău adevărat konstăăăionalistă
mi konvenăăionalistă, lăă vorba năindă se kă interme-
diatoră între partizi.

— Prekăm de a se tolera Jidovilor săă ori kă-
răia streină în ăeara noastră de a șăvîrmi nekăvîin-

pe mi a abŭza este nedrentŭ, tot asemenea este nedrentŭ ka fie kare sŭ'mi fakt singŭr satisfacere. — Trebŭesk legile mi esekŭtori lorŭ sŭ pŭe pe fie kare omŭ la lokŭl sŭŭ, prin indatoriri, mi nŭmai legea sŭ pedensiaskŭ pe cel ce se va abate... Jidoviŭ se inavŭdeskŭ, rŭinŭ pe Romŭni mi korŭmpe pe amnloiaŭi; kŭlpa este a noastrŭ! — Proprietari se serveskŭ de ei spre a desnoia pe geranŭ mi le tolereazŭ, dŭndŭ-le xanŭri mi kŭrŭisme in arendŭ, sŭ fakt toatenekŭviingele mi mimeliile in satele de pe momiile lorŭ... Sŭteanŭ este o viktimŭ mi n'afŭ de nikŭiri dreptate, pentrŭ kŭ mi amnloiagiŭ sŭnt mitŭiŭi, sŭnt korŭmniŭ prin bani lorŭ. — Pentrŭ kŭ Jidovŭl este kŭrŭiŭmarŭ, pŭinarŭ, mŭchelarŭ mi tot komerŭiŭl in mŭinile lŭi naŭiŭnea strigŭ; — geranŭl se revoltŭ mi in kontra Jidovŭlŭ mi'n kontra celŭl ce l-a adŭs in ŭirŭŭri mi in sate ka sŭ'l prade... Trebŭesk dar legi kare sŭ prevazŭ aŭest rŭŭ mi sŭ'l mŭrgineaskŭ, mi trebŭesk oamenŭ kare sŭ anlice legea fŭrŭ pŭrtinire pentrŭ toŭi. — Alt-minterŭ sŭntem in anarŭhie mi niŭi de kŭm in progresŭl naŭiŭnei...

Avrŭm, skŭpŭnd din mŭinile infŭriatsŭlŭ plŭiamŭŭ, ar fi rŭmas mŭldŭmit de diskŭrsŭ lŭi Andreŭ, daka nŭ'l ar fi kŭnoskŭt kŭ el intorsese mintea verimŭoareŭ sale ce ŭmŭ pŭrŭsise kredinŭa pŭringilor, pentrŭ a deveni kreŭtinŭ.

Partikŭlarŭl nŭ fŭ de lok tŭrbŭrat pentrŭ kŭ samsarŭl sŭŭ mŭnkase trŭntealŭ de la sŭteanŭl mŭnteanŭ.

Dar Avrŭmŭ se konsola, inŭhigind lakrimile mi mŭniea in pentŭ lŭi, kŭ va veni ŭn timpŭ kŭnd toŭi

aveștia vor ajunge la amană mi el le va lăsa, înmormântându-i, o săte la sate proventă...

VII.

Dinaintea ruinelor cetății Némțu.

„Nu știu ce poate fi că n'ai venit de trei zile la locul unde te așteptam! — Mereu mă ăitam sure Neamă, emiam în lăncă mi mă ărkam pe movilă ka să te văz de denarte. — Câmpul era amternăst kă florl pe unde erał să treci, vîntul răkorea armiga zilel mi ămbra mesteakănilor era plină de monte. Mereu păneam ărekeă s'ăsz kănd vei veni, ăskăltam kă lăare aminte daka ăăziam pe ăine-va kăntănd prin pădăre, — plesniam mereu din frănză ka să 'uđ dăă semnă, stam ăimită mi inima imi tremăra de băkărie înkinsindă-mi kă erał p'ăproape; đar într'o ăst-fel de stare kinsită, kă mintea tot la tine, amtentăndă-te, mi văzănd kă pămał vił, înăeăăiă a mă teme kă oare n'am fost înmelată krezănd vorbele mi ăele jăăminte kare mi le făăeal?... Răăăăăă daka ăi kăvin-te?... ăăăne ăe te a onrit ka să vił?... Ax! am plăns krezănd kă m'ai amăăăiă, krezănd kă nă mă mał izbemti!.. Vezi, Grigore, kăm imi ardă măăinile mi înkolo sînt înghetăă ka kăm amı fi prinsă de frigări!.. Inima imi bate tare mi ăăăăă kă nă pot

vorbi, pentru că te vâzuiș de odată, făr te am-
tentă!.. —

Acestea le zicea Maria lui Grigore, pe care din
întâmplare îl întâlneau la capătul pârâii, când vrea
să treacă apa pe lângă tokmai pe sub dealul unde e
cetatea cea renumită.

Grigore rămasese mărmurit dinaintea Marii pe
care căuta a o reasigura, prin o dăruie căsătorie mi-
sericordă-i. — De aci ei îndreptându-se pe poia-
na cea verde, spre iazul morilor d'altăieri, Grigore
zise:

— Nu Marioare! n'am putut să viș fiind că am
fost reținut de trebi mi kiar acum sînt în drum de
a merge la iarmarok de la Fălcieni ... Reasig-
ră-te mi fi liniștită! Dar ia spăsem, ce întâmplare
fără să ne întîlnim tokmai aici dinaintea cetății lui
Stefan Vodă? — Unde mergi d'acum?..

— Veniam într'adins să te găsesc, zise Maria,
să te întîlnesc negremit pentru că trecură atîtea
zile mi rămai soasă... Am nălat împreună cu mai-
chile ce venim pînă la tîrg mi d'acum vom merge la
monastire, fiind că ele aș să dăruie maiakari acolo. —
Maiuile rămaseră ca să tîrgiască kate ce-va din pia-
ță de la Neamgă pentru biserică. — Dar eș te vâ-
zuiș din capăt tîrgului că veniai despre Vîntorii mi
di emiș înainte!..

— Ce răș imi pare că n'o să fiș mi eș la mo-
nastire! Ce o să fak? komitetul m'a înșurinat că
nimte trebi, de a merge la Fălcieni că s'a învenst
iarmarokul, dar îndată ce mă voiș întărna, ne vom
revedea la Varatek. —

— Mă amăgentî înk Grigore? O să te găi de vorbă?... Să kreză?...

— Îpî jăre Mario kă nă te amăgesk!... adăogă Grigore kă măltă afektăgie mi întinzănd măinile de a o strînge la inima sa.

Maria inghelese din toate aveste mîmkărî kă el se răuise de dinsa, mi kă toate kăte i le zicea era nămaî vorbă să fie.

— Așa măltă skoală n'am învădat ka tine, Gri-gore, adăogă Maria kă niște okî înșndăpî de lakri-me mi k'o inimă kare abea fiind atinsă de lămina a-morălsă mi învănșse a sșferi, abea mtiș să skriș mi să vitesk pe țeaslovă, dar simț kă amorăi este o skoală kare îmi deskide okîi mi mă face să mtiș mălt. — Lăkrărî marî mă face el ka să le inghe-legă!... Amorăi are o nătere nesnășă așnă-mă, lă-gătările lăi sînt ka niște lanțărî. — Am perdăt na-țea mi înșmă mîntea de kănd te am vărăt mi de kănd te am iăbit. — Nămaî sînt stăpănă pe mine, nă not avea o voință a mea ți nămaî a amorălsă; el mă lăminează, el mă kondățe, el îmi domină simți-rea mi nămaî de voință lăi askălt!... Kănd mă afș singără, săș împresă kă măi mălte măiă mi sșrorî, kănd îmi fak răgățisnea de seară mi de dimineadă, ax! Dănnenezesle! kănd mă afș din năintea altarălsă sșntă, mîntea mea rățăvante, kăgetările mele nar'kă sboră! — Askăltănd kăntările ingeremă, atîtea răgă-țisni infokate țe se înalță împresă kă tămăia din altară, sșfletăi meș este mîmkat de dînșele așzind nă-măi imnăi iăbirei mi răga țea infokată a amorălsă!... Atîta de mălt fiind sșbjăgată! într'ast-fel de stare kă.

zstă mi nenorocită! Grigore, mă tem că într-o zi voiș
plânge că amară greșala ce am făcut!...

— Ești te izbesc, Mario, nu te am amăgit!...

Să lășăm un momentă pe Maria ascultând pe
amantul ei care se silea a i vorbi în niute termin
cristană într'adins d'a o konvinge. — În fine ei se
despărțiră după câte-va momente, ea lărdă drămă
impresă că niute călăgărie spre monastirea A-tot-
Ciitoră (Neamă) mi el dăcând-se la iarmaroc de
la Fălcieni. Dar în acel timpă totmai se afla cine-
va sînd se pe potecă pentru a merge pînă în căl-
mea mîntuieșă la mîreașă rîin, mi fiind că se
găsise prea amroane la pițoră deală, pătă să așz
mai toată konversăția acestor doi. — Acesta era
Fratele-Andrei.

Mai 'nainte d'a vorbi înșă despre klasișitatea frek-
tășă Moldovenilor, imprimat pe mări cei înegriți mi
akoneringi că mămkiș ai aștei țetăș, pe care An-
drei voia a o vizita, e de nevoie să mîm ține era a-
cel Grigore mi care faseră antecedentele vieții sale,
mai 'nainte d'a 'l vedea vorbind că juna Maria, pe ka-
re mi înșă ea nu le cunoștea...

Sînt mai bine de trei-zece de ani kînd un jidovă
la Tasi se făcă nevăzăt că o sămă de mease mi de
galbeni asăpra lăi, mi pînă astă-zi niță familia sa,
niță cunoșcăni săi nă'l mai găsiră... Iată ce se zi-
ce că s'a întămplat că acel jidovă.

Un omă de o kondiție mare kemă a kasă la din-
să pe jidovă mi îi zise dăka îi poate găsi o sămă
ka doșă-zece de mi de galbeni așă, să i skimbe că
argintă. Martă la aceasta era intendantă sășă cel

ce simbla îmbrăcat arăbăște, fiind-kă făsesse volintiră la Insilantă.

Negremit intendantul mi stăpânul făseseră îngelimi între el.

Jidovul fiind-kă era samsară kare se băkăra de kredită mare în piață, adăru de la bankerii nămaî ței mease mi de galbeni, kă kare se dăse la kasa ațelăia, kă skonă d'aî mai adăce înkă de doză ori atita, dănu țe îi va skimba ne ațestii dintii. Atita a fost pentră jidovă mi el a dispărut pentră tot-d'ăna... Se zice kă jidovul a fost săgrămat de ței doi, krețând kă el a adău denlin săma de doză-zeu de mi de galbeni. Se zice iară kă stăpânul mi intendantul țerkară măltă remămkare de kăgetă kău stăvirmiseră krima nămaî pentră ței mease mi de galbeni, din kare lăa mi intendantul o parte. Vre o doi trei digani, sklavi ne timăurile d'atănu, veniră de rădikară kornel viktimei mi'l îngropară țerziă dănu mieză nouăii. Pe digani i a omorât pândă-l să kăre de o privată la momie, ne kare îndemănatekă arăbăstă i a împămkat fără să mie nimeni. Nă rămăseseră dar de kă doi inmi kari eraă fântătorii ațestei nelegiri, stăpânul kă intendantul să. Akam kăta să neargă sūl din dol. — Având a se teme tot-d'ăna sū de altă, de a nă se deskoneri într'o zi krimastăvirmă, se zice kă stăpânul în kărețd s'a skăpat de komplicele să, țvīgândă-l kă însămī măna sa, dar nă e adevărat.

Ațela, de măltă remămkare, se trăsese în pătietate pentră a espia krima m'a nă i se mai înfăgimeă atitea fiinge țvise țe mereă în toate zilele mi n toate nouăile il kăia.

Poligiea 'm'a fâkxt datoriea pe timpul acela, mi se zice kx ajnsese mi nînț la grekea mării sale disparițiea jidovslăi, dar nș se nșts afla kriminalsl...

Stăpînsl șvigaș se zice kx tărziș mări de insomnie, pe kare zioa mi noantea kșla sș 'l pșemle nimte kaī mi o trșsrș pe strade ka sș 'mī gșsiaskș linimtea... Kșt desne arnșts-intendantș, dșnș țe rșmase kșt va timșș pe la sixșstrii nekșnoskșt mi neșerșetat de nimeni, s'ar zice kx maī tărziș venise de intrase în obștea de la monastirea Neamșsl.— Akolo țeī țe veniaș nș se prea șerșeta de șnde sînt mi ține sînt, destsl era ka sș fi avșt blagoslovenia șșperiorslăi. Șn frate maī mșlt în nșmerșl șel mare kare se afla akolo, nișl kș se lșa seama de ține-va. Datoriea era nșmaī sș fie îmbrșkat kș o țenikș de lînș neagrș mi sș poarte o skșfș asemenī pe kapș, șmblșnd șmerit kș okiī tot-d'așna în nșmîntș, vorbind din materikș mi dșnd askșltare șelor maī marī... Kș avest kinș, dșnș treșere de kșpi-va anī, se zice kș fostsl intendantș al boerslăi din Iasī, de venise monaxsl T... Prin strikta lșl nșzire a noștșsl, prin askșltare mi mșlte înkinșșisnī ajnsese a fi nșmit șel maī kșviosș dintre nșringl mi a fi șel maī ișbit al ikonomsłsl. —

Monastirea Neamșslăi șitșatș pe șn meșș mșrginit de mșngl, kș o biserikș șentralș mi kș alte kște-va îmregișrș, kș kilī marī de doșș katșrī, kș o șmș de magazine de provizișnī mi întșritș anșoane ka o țetate, nșmșra p'atșnșl maī bine de o mie doșș șște kșlșgșrī mi fraņl. Venitșl ei anșalș treșea de șn milionș mi jșmștate, kare se konsșmia de kșviomīl nșringl, fșrș a da kșiva vre o șokotealș mi fșrș a

întregine vre o skoală, vre un institut de a lămîna nașînea, — de a edăka jînimea cea lînsită de miz-loace!..

Monastirile dar ajînseseră a nă mai fi un institut de bine făceri, de lămină mi de mîngîiere celor nenorociți... Kălgărîi, acei Apostoli, fii bisericeî kreștine, ajînseseră niște tiranî krăzi, oknașiea lor principală fiind d'a kătreera ne moșii, a lăa împosite mi a înnovăra ne sîteană, ka proprietari mi ka arendaui. — Acestea se vîzără kă o îndoită krăzime mi kă o mai mare tiranie la monastirile zise înkinate!..

Ikonomul dar era omă kare pîtea sî împreună ne cei dintîi bankerî din Iasi. Kît desure favoritel sîș, ne kare voia sî 'l rediă, pîtră ka el sî rîmîe tot la lokul sîș, adikă tot-d'asna la ikonomie, s'a arăit kă a keltăit doșă-zeci de mi de galbenî în timpul Prea sîngităsi Metropolit. — mi mai kă era p'aci ka monaxul T. sî isbăteaskă a se face stariș la Neamș, daka nă se întămpla sî kază la o grea boală, de kare s'a sfîrșit kînsîndă-se foarte greș, kînd 'mi a dat sîfletul.

Avest omă avăsese un trektăș pîea vijeliosă în jîneșea sa. El se trîgea dintr'un sată de la Banaț. — Pîringi lăi făsaseră de origină Slavă, mi el a fost silit de a pîrăsi lokul nămterii sale, fiind kă avăsese imbecilitatea sî silsiaskă ne fika sîșilokșitoră, pîtră kare krimă legile austriace nă rîmîu îndiferente; mi omul nostră a skînat kă fîga trektînd graniă în Țeara-Romăniaskă mi apoi în Moldova. De atînci sîmblînd pîin fel de fel de lokri, trektînd din sîna în alta, lăzînd parte la revolușiea de la 1821, skîpînd în Bșkovina mi întărnîndă-se

mai tîrziu la Iași, gîsi pe acel proprietar, unde intră ca intendant-arnăuț... El nu se însurase încă odată, dar avăsese un fiu care o femeie română de la Rădăuți. — Rekunoscu legitimand pe copilul de al lui; mi se spusese el se aflase mare mi tare în monastire, nu linsi de a aduce mi se fiu sîc pe lingă dînsul, pe care îl învîrte karte mi i asigură un fond. — Acesta este Grigore, pe care îl vînză vorbind cu Maria...

Grigore trecură de trei-zece mi mease de ani, dar în anarind arăta ca de două-zece mi patru. Inițiat în toate anekdoturile mi slăbiciunile celor de care făcuse kreskăuț, nu se închina de kît Zeșli vigișrilor. Prin rekomandarea tată-ni-să, el mai făcuse într'un rînd însurat, lînd în kăsatorie pe fiica unui negrăitor onest, care îi deskisese un kredit mare mi îl păsese în folclisne, dar el sîrăndu-se de femeia lui, o abandonă, mi se învîrte cu alta, lînd-o nenorocit...

El era întru omul frumos, care o fisionomie rîndu mi cu okii albastri. Avăsese oare care rîtină de a se introduce n'în societate; kănoutea ce-va mîsik, nu kînta rîu, mi konversăcia lui nu era lipsită, nentru un, deoare care gîsi, kînd sînea vorbe de rîu. — În saloane trecea de un domnișor de spiriț, prin monastiri era sokotit de un bărbat desghedat mi cu înaltă kăpăitate.... Mi într'un timp kînd arta plastografii de diulome mi de poliie era kă înaintat, la Iași, se zice cu mi el se denrinsese cu aveastă artă, înkît imitase astografa tată-ni-să mi p'a ikonomiei cel ce l' izbea foarte mult, fiind cu zicea cu îl taie kăni la kondeiș, aceea ce nu

prea multă chestie din armă, mi i încredinșase toate treburile ce se atingeau de ikonomie mi a le sale partikulare; de kare însuși junele kam abșzase, kă tokase în kărsă de kăgi-va ani vre o vinuți-sure-zече mi de galbeni... În timnă kă el făsesse amnloiată, învădase kăte ce-va din legile nămintăsi mi mai ales din miretlikărele advokănilor, mi se rekomanda de advokată în proșese ne kare mai, de multe ori le perdeau. Pe jidovi îi înșela zioa namezia mare, fiind kă era mai miretă de kă dănuți. — Pe lîngă boeri se arăta slăgă prea nlekată, mi ne lîngă femeii mare kărtzană. — Înfine omul nostru, tîpă de țiokoiș, de kare nă e sărbărie în ȧerile noastre, nătem zice kă jăkă o oare kare rolă.. dar în armă îi venise ideea să nărtăseaskă. Iămea, să se inkiză în monastire de snde el odată emise; dar nă kă intenșione de nălate, ți de a ajănge într'o zi ikonomă mi starigă mi mai tărziă poate la episkopată, prin banii . . . Însă veni găvernă kare, i tăie poftă, de a se kălgări, fiind kă se lă venitărele monastiremi din măinile kălgărilor, mi Grigore nămai vedea mare prokonseală în monastire... Mi fiind kă el era nămai n rasoforă, nătănd să iasă ori kănd va voi din monastire, aveasta mi otări să o fakă...

Гамка dar a intrigilor mă opoșiiiei celei mari în ȧeară, ce se onera prin banii de la monastiri, s'a sfirmită; dar rămasă inkă săveniră avelei epome, mi mai sînt poate kanete kare se găndeskă să se lăntă ka să răstoarne lăkrărele, să se mai întoarne iară timni de mai nainte, kare le venia prea bine la sokoteală!.. — Intrigi prin armare mai sînt mi astăzi a le aspiranșilor nentă a domni!..

Dar ka sã konkidem, vorbind de anteedentele lui Grigore, nã pãtem tãcea m'a nã vorbi de oare care galanterii de kondsitã ne la monastirile de prin prejurã de maiã, unde se preãmbila adese ori.

Este o notekã care kondãce de la monastirea Neamã kãtre Agania mi kiar kãtre Varatikã ce vin în anroniere sna de alta, neste mãnete, mi care notekã fã blasfematã de pãrintele Metropolitul Beniamin., Pãrindii kãlgãrawi însã temãndã-se doamne pãzeãte d'a merge n'ãcea notekã, mi mãkar în mezl nouã, ei kalkã kãt pot mai n'alãtsria, mi din ayeasta se zice kã s'ar fi format o dãnã notekã în dreanta mi în stinga yeliã afãrisite... Grigore mi mai kãragiosã, da d'a drentul prin mizlokãl rãrilor de la marginea pãdrei de stejari, trecea dealul d'a kãrmezimã mi 'mi bãtea jokã de rãne mi de kodri întsekomã, încãt în trei-zeci de minste era în stare sã se afle de la Neamã la Agania, mi 'utr'o orã mi ce-va mai mãlt, la Varatekã...

Osebit d'ãceasta el mergea de mãlte ori dãmniãile mi sãrbãtorile mi era kãnoskãt de toã kã sn kalã breazã. Nenoroita Maria, ce kreskãse în satã lãngã Varatekã, 'la kãnoskãt mi învenãse a 'l isbi. Din ayea kãzã partikularul yel ce îngelãse ne jãmãtate skimbarea fiyei sale, otrãse a o dãce laskitãl Xangãl, prekãm se mte, mi mai ne ãrmã o mãtã la Monastirea Varatekã, ka sã învege karte mi lãkrã...

Dar Maria nã era mai mãlt stãpnã ne sine prekãm deklarã ea însã. Ea izbea ne Grigore ka ne yel dintã ne care imaginagiea ei înfokatã mi amorãl 'l înfãgimase kã toate grãgiile ce poate fermeka o

inimă înocință ka a ei. El însuș nu o izbea, mi se grătea d'a emi din monastirea Neamului mi a merge în Băkovina să se reînsoare.

Fratele-Andrei kare așzise ațea konversațiune, aflându-se, kăm mai arătarăm, s'zb deală, la kapetsi kărăreși ce kondăce nînă la ȳetărie, kănoskănd ȳine este ațest Grigore, mai ales kă așzise de la ȳine-va toată istoria netrekăș kă tată-săș mi kă dîn-să, mi înțelegănd perikolă de kare era amenințat soartea Marii, ȳotărî a anănda ne partikălară prekăm mi ne femeia sa, kărora le era dator kă o rekă-nosȳință . . .

Mergănd dar ne kotășrile dealăși mi kăgetănd kăm să ia trebile ka să skane ne Maria de nenoră-ȳire, fă s'șnirins arătăndă-i-se d'odată dinaintea okilor săi măreața mi memorabila răină. —

Koloane de neată mari akonerite kă earbă mi kă mășkiăș staă înmirate ka nimate sentinele amezate de sekoli, ne dinaintea kărora vizitatoră trece, mai nainte d'a intra înlășntră ȳetărie.

Grăsește ȳine-va în fie-kare părtăvikă a ațestor răine șn s'zbiektă d'a stădiea klasiȳitatea mi eroismă Romănilor de altă dată. — Fortereța e de o mări-me îndestă de însemnată, aflându-se sîțată ne șnă din dealășrile de lingă onidă Neamul, mărginită de rîne mi de pădări. Are forma de șn kăadrată lăngă-regă. — Este vărătă foarte de denarte, mi ivirea ei înfăimășă ȳe-va de giganteskă. Mări ei sînt de neată, avănd o înălțime de kăȳi-va stăjenă mi o gro-sime auroane de șn stăjenăș mi jămătate; dar kare akăm sînt ne jămătate s'șnăgi. Despărgășrile din lă-șntră-i arată lokșingele ȳelor kari anăraș uatriea mi

kari deteră în bănă esemnă streinilor neamiciilor
durei, când s'a întemplat să vie nînz aproape de por-
tile sale...

De ne înălțimea acestor mări, doamna Elena,
mama lui Stefan cel Mare, dăru ce păsese de înki-
sese porțile, când sosi fiul ei însoțit de un mikșn-
mără de oaste, perzând bătălia cu Tăruș, mi cheră
să i deskidă să între, îi zise: „Întoarce-te, fiule, adă-
nă ne Romăni, înșflegemte-î de lăntă mi skană dea-
ra de robie, mi atănuî vei intra în cetate să dî îm-
brăgimezi sogiea mi konilă; alt-minteri mai bine să
mori tă cu sabiea în mănă! — mi daka soartea te va
trăda anoi mi mama ta înșmăi stă gata a mări în
lăntă!...” Atins nănz la sufletă Stefan Vodă, de vor-
bele mamei sale, se întărnă cu ispijala fâlgărlăi ne
kămpul lănteî, mi adănănd ne Romăni kari erăă ri-
sinigă, reînchenă bătălia mi rămaseră învingătorî...

Nă năgin kată să amintimă mi să lărdăm mi
kăragisl, eroismă a 19 năziemă, kari se apărăz din
aveastă cetate, în kontra armatei nolone a lui Ioan
Sobieski... Se kănoamte între cele lalte lăkrăi pa-
raklisă unde mama mi sogiea lui Stefan veghe mi se
răgă dinaintea ikoanei Maicei Domnărlă, ka să ajă-
te erolăi Moldovenilor d'a învinge ne inemici...

Ţităm dar aceste kăte-va strofe, în onoarea mă-
regei eroine mi a bravărei fişlă ei:

La ruinele Cetăţii-Némţul.

Ama dar răine sakre! monșmentă voî păstrăgi
De virtătea strămoșiască a viteazărlăi bărbată!

Avești kodri, aste dealuri, trekând ani nenșmbrăți,
Arta-vor fama 'n kare Moldoveni aș trismfatș,

Peste xorde de barbari! —

Astă apă kare karge kristalină ne sâb malș,
Aste rîpe mi kămniea, monastirile în rîndș

Se 'nvălesk d'agreolș; — sun la lăme trismfalș
Templș patrii kă fâse!.. mai presșs aridikândș

Pe Stefan de Domniî mari!..

Al mărirei m'al virtătei monșmentș strășchitorș!

Aiți mama glorioasș îndemnș ne al ei fiș

Kă nă amikșl peri 'n lăntș de a fi învingștorș,

Țelor barbari sș arate kă Românșl este viș; —

Și atșnșl azilș a î da!..

A lăi Stefan bărbăție c'o perdsse șn minștș,

Kă armata-î sfărîmatș rșșnșnditș mi-șl fșgea,

D'a le mamei sale vorbe în tot kornș-î s'a nșskștș; —

De trismfș, de vitejie kă șn leș atșnșl mșgea

Ș'a sa oaste adșna!..

Kă de jeafș mi de robie mi de fokș, de sșnge mșlțș
Fșmega Moldova toatș, Maxomet o 'ngenskia...

De ne templșrî krșșșa frântș, — șulemni kremtîns kșltș;

Prin kolibi, kă mi'n palate, plșns mi gemșt s'azșia, —

Goanș, moarte, lakrimi kinș!..

Monastiri fș nșștiite, se romise oriș cș rîș

De kadavre, de viktime; de bătrîni, de fiil legăni,

Sșșimșntatș era țeara; — nă rșmasș vite, grîș,

Toate nrădș se lsarș, kă femeî, koniî, bărbăni,

O neire ne denlinș!..

Pe Stefan, erosl falnikș, natrș-zecî de bîtblîi
 Kșnșnate țe pșrtase mî trofeshî pșerî adșs,
 Pentrș 'ntîi îl pșrșsemtē a sa Soarte, bravi fî
 Pentrș 'ntîi fșg kș rșwîne, m'a Moldovi stea anșs
 Sșbt șn țeșr întșnekat! —

Kștșnd Stefan skșpnare îñ țeetate de ne mșngî,
 El striga ne a sa mamș, ne sogîea lșî kema
 Sș î deskîdș porîi sș între, la șn lokș a fî mășî;
 Kș e 'nvîns mî kș îl doare o grea plagș țe pșrta,
 Oastea sa s'a 'mșrșmtîat!..

Mama sa, Elena Doarîna, a zîs bravșlșî Stefan,
 De ne kșlmea de țeetate șnde falnik' a stștșt:
 „Kșm? tș, fîșle? îñ lșntș nșmăș eutî viteaz Roman?
 Te întorșî kș șma rșwîne mî viktori'ăș pșrdșt? —

Voiș măș bine'mort sș fî,
 De kșt frșnte rșșînoasș pșîñ o fșgș sș arșđî!..
 Mergî m'adșnș a ta oaste! mî te 'ntoarnș trîșmfînd!..
 Skapș patriea de moarte! skapș sate mî țeetđî
 De pșgșn mî de kșrșzîme, datorîea ta fșkșnd; —
 Nș am fîș bștșt sș fî!..“

A sa oaste mșlt pșđîñ kștș 'ñ Neamșș 'l îñșođî,
 Romșnamî tot șnșl m'șnșl lșntștorî de Rșșboenî,
 Dșpș Domnș lor pornește, dșpș Domnș la nasî îșđî
 Sș adșue, sș întoarne rșșpșndîđî Moldovenî,

Iarșmî armelē a lșa. —
 Sș se 'ñșeapș iarșmî lșpșta, sș îñșerșe soartea lorș
 Sș se batș vitejēște kș țeî Tșrșî, kș țeî Tștari,

Țeara, patria sã skane, — fragi, pãringi de la omor,
Pe Romãni sã îi rãdise — fiind bravi, mãregi mi tarã
Altã datã kãm era!..

Ka temnesta kãnd tãraute dãnã dinsa nãorã de fokã,
Ka ãn trãsnutã kare sboarã mi lovenite detãsnãnd;
Șn inçendie se lãgnute, devastãnd ãn mare lokã
Și 'naintã totel sãrãt, — mãi kã fãrie kreskãnd,
Moldoveni pe Tãrã kãzã. —

Daș lovire fãrioasã inemikãlã pãgnã!..
Țeara, nagica trismã mi 'nkãsnã pe Ștefan!..
Aș aflat mormintel iste, ne pãmintel çel romãnã,
Xordele mi konkerantel. — Temerari! Șaltan
Vekea glorie nerdã!..

Fratele Andrei prezãblãndã-se de gizrã impre-
gizrãl fortoregei mi ãrkãndã-se pe krestitel çel mãi
înalț al mãrãlãi, mãssãr kã ãn okiã bãgãtor de seamã
wessãl de neste dealãrã çe se denãrteazã pãnã sãb
mãngii Petrei, privi pe dinaintea çetãrãi lãuka pe
kare este sitãat satel vãnãtorii:1) oare kãnd tabãra
vãnãtorilor lãi Ștefan çel Mare... aça vale roãratã de
anele oglinditoare kare kãrg pe ãn nrãntã argintiã

1) Satel Vãnãtorii se aflã pãgin mãi în sãs de rãinele çetãrãi Neamãsãl, între monastirea Neamãsãl-mi Tãrgãl-Neamãsãl. Vãnãtorii se întinde între dealãrã pe lãngã anele Neamãsã mi Nemãimorã, çel çe kãrge pe lãngã dealãl sãnde se aflã rãinele. — Çea mãi mare parte din kãtaniteasma mi ikoanele çe eraș în naraklissi din çita-delã, se aflã akãm densãe în o biserikãrã a açestã satã. —

moralisează nașterea, prețuri e comerțului¹ ce îl fakjidovii² mi proprietarii kă rakiș... prefăcând dăm-nicele mi srbetorele în vînte zile de lăkră, iar sēm-băta, pînănd toate tîrgurile înkise. —

Andreî zări înkă odată de ne ayea înțlîime monastirile edifikate de bētrîni rombūi mi dotate kă a-tîtea venituri d'a se lăda mērirea lăi Dămnezeș în trinsele, d'a samsra, prețuri mai arțarēm, sferingă celor infortnadi, mi a pîne tare ayeastă nașne, propagănd mi răsăndind din sînel lorș lăminī mi kēnomtînge pēntre pōnșlă. — El vîzș de akolo foarte klarș monastirea Varatekșl kă tērnșrile bisericilor mi kă kēnola sa de la poartă akoneritș kă ferș albș, ayea grēmădire de kase ce seamănă ka șn oramș; privi golșl mēntelș d'alțșrī, sēbt a kșrșia arinș stă șmbrītă Agania, iarămī ka șn oramș, înkis de mēnșl, — mi prețuri Varatekșl poartă nșmedșnș posigisnea lokală, ar fi nștșt mi Agania stă fie nșmitș Iernatekșl; — așu dar la Agania atmosfera fiind mai tot-d'ășna reche mi înțlîimarea mēnșilor, a stēn-celor, brazilor akonerișl de o deasă boare, este as-pră, întokmai kă timpșl anpōnierei iernēl, mesșl de la Varatekșl înțlîimează în adevērș șn temperamentș varatekș. — Nșmērșl mai-celor la ayește doșt monastiri se șrkă neste șna mie.1) Kăt bine ar adșce

1) Prin monastirile din Moldova se găsesc o sēmă de tineri maiči mi șșori, fiice de notabili boeri, cei ce dintr'șn obișeiș, saș kă skonș de ikonomie, d'a nș kōsta nrea mēlt ne pēringī dotarea fetelor, le înkise de mītitele prin ayește amezmīnte, așigșrēndș-le esistența, nșrin șn mikș fondș ce le dete... Obișeișl se vede kă devenise o lege; mi ayea ce fș mai tritș e kă șnele

națiunei aceste fiind înkinate bisericiei mi nierzii, kând ele ar deveni instrăktorele fetelor sraghe a le noplăsi din toată gheara, prin kșnomtingile mi kșl-tăra lor?..

Ama dar mșlgămînd-mi privityea, Fratele Andrei, din somitatea mșrilor uezii, mi inima lăi fiind atinsă de cele mai nobile simđimente, dșpt ău lșngă stădiș ăe 'l făkșse între aceste rēmșmșie kolosale, emi afară pentră a privi șandșl ăe e împregișrșl uezii, kare se află șmplșt de dșrēmștșrș. — Pe lșngă șandș, pe partea esterioară, se află o îngreditsră kș gărđ de nșele ăe okoleșre ăetatea de gișrș împregișrș. — Șperșm kă așloritatea în pșriu-teaskasa bine voindă va îngriji d'a se pșstra aceste monșmente kare arată în viitoră mșrirea mi fama Romșnilor..

Andrei întălni akolo pe ău militară ăel ăe se șșise mi dșnsăl kă amatoră d'a vizita șrme glorioase strășne; kare, dșpt ăe dete de kăte-va ori okolă mșreșelor rșini, se gătea d'a se șkobori la vale.

— Bine te gășesk Jak! ăe ferivită întămplare kă șă ne întălnim?.. zise Andrei militarăsi.

— A! Fratele-Andrei! militarăl șkoase o esklamagie de băkșrie vășznd pe Andrei kă kare se kș-nomștea de la Iasi, ăe bine imi pare! Vino șă te în-brăđimez!..

Și ei se lșară în brade rșniđi de băkșrie kă se întălniră.

fără în silă kășgșrite. — Ama dar notabiliș gheș sakrifikaș monastirei pe trei din ăinđi fete, șăș ne dșră din trei fete a le loră, șnre a mșrita bine pe ăele ăe șoartea le favorisa a rēmșnea în șinșl pșringeskă...

— Ce aeră mîredă! ce lăkrare ingenioasă înfrîmîează rîina acestei forterege?.. Este o adevărată ikoană a bravurii din timpni pe kînd strămoșii nostri se luptău kă alii inemișii... Ce facem noi astă-zî?... ce fak Domnitorii și boerii de akum nentru a imortaliza numele lor?...

— Da, fratele meș, ayeastă țetate este un odoră prețiosă nentru istoria patrii, e un adevărat monument de bravura și indenendinga naționale!..

Pe kînd ei se skoborău de la țetate în vale, Andrei întrebă pe Jak:

— Ce împregiurare te adăse, militarele, pînă aici?..

— Părintele meș se afliă bolnavă la Iași și m'a însărcinat să skopă o mie chină sate galbeni kă înskris de la... Datornikul se grăsește în monastirea Neamțului, kătre kare am de a mă adresa...

Să vedem înskrisul? adăogă Andrei kă unel ce, în kărsul profesiei sale de advokat, avăsese ocașione d'a kănoamte bine ayește afaceri.

Dănu ce se zitu un momentă la înskrisă, observănd-l kă măltă atenționă, și mai ales pironind și kăștăra la săbsemnătură:

— Săbsemnătura nă este a părintelui ikonomul zise Fratele-Andrei, și este făkătu de un altul...

— Kăm, este plastograf?

— Este kiar skrisărea lui Grigore, zise în sine Andrei, apoi adresănd-se la militară, s'a mai-ivit și alte nolițe kare sînt date în kriminală... Ayela kare a făkăst astă săbsemnătură kontra-făkăse pînă și pețetia starigălei.

— Nă'mi pasă, ikonomul kătu să plăteaskă banii!

— Țtii că s'a lăsat averile monastiremii din mănile călugărilor tokmai pentru că ei risineaș mi spekslaș aceste fonduri?

— Așa dar voiș deskoneri ne țelxarș, mi unde il voiș gțsi il voiș strănenge că astă snadă, daka nă va nămăra banii îndată.

Atunci Andrei se gândi mi mai mult la Maria pe care o văzuse plângând.

— Nu sînt doar ore de când am întălnit pe dărniki dămitale mergînd la iarmarokul de la Fălticeni. Poate akem va fi aproape să ajungă.

Îl voiș gțsi măkar mi când ar căsta să s'as-kandă într'o bortă de șearie!...

— Bine, adrogă Fratele-Andrei, fiind că voesk mi eș a vedea acest mărșă țirgă care dăne aproape o lăne mi jurnătate, cel mai faimos din Moldova, te voiș însogi la Fălticeni.

— La Fălticeni dar că să nă ne skane țelxarș, țelxarș mi înmelțorș!

— La Fălticeni vom merge! adrogă Fratele-Andrei.

VIII.

Fălticeni.

La oare care distanță de germii rîșii Moldova, fagă 'n fagă că mănșii de la Baia, patră dea-șii înși impresăne cănetele într'o singură vale, pe lin-

gă care se formează nimeni răsăriți sînsase, mi în
șna din azele înfîndători isvoarele mi apele strînse de
ploi formate nimeni laksăi săș iazeri, — pe fruntea
șnăi din azele dealuri, se află situat renșmitul Făl-
tichenii.

Kă o poșlagie în destul de nămbroasă, kă mai
mălte strade din kare șna principală este lokșită de
mai mălgi partikșlari onestă, — kă kase mi kă dife-
rite edifică năbliue, kă an nămărș de biseriă mi al-
tele, nă nătem zice de kăt kă Fălțichenii merită de a
fi vizitați de cei ce doresc a kănoante azele fră-
moase nămîntări. — La Fălțicheni se găsente o inte-
ligință rekomandabilă, jșni kăltivați mi femeă nă-
kștel — Kartierele lăi înșă sînt lokșite de jidovi kă
mi la Iasi, kă la Tîrgșl-Frămășă mi la Mixăileni, șnde
e vatra lorș. — Kăte-va sate din năgîrșă, aivă imă
vînd prodăktele; mi đeraniă iaș în skimbă obiekte-
le trebșinșoase de la tîrgș, în lokșl țelor ce adșk
de vînzare, avînd tot-d'ășna de a fave kă poșlășlșș
deskrișă, kare nătem zice mai kă este în majoritate
la nămărș.

La extremitatea sa de la Nordș se înșene intra-
rea într'șn satș mare de kăte-va șate de familiă mai
mălt momtenă, nămit Rădășnenii. — Poșlagiea aze-
tăi satș, ce e nămai Roshni kșragi, se okșnă de
kăltșra nămîntăi mi mai ales de azeea a grădini-
lor kă noame. Merele mi perele țele mai bșne eșă
de akolo. — Rădășnenii, sitșagi ne kostime, represin-
tă nădșri întregi de arbori frăktiferi; mi satșl kon-
șinșnd nimeni kase mai îngrijite, kă o biseriă mă-
reagă în mizlokșl șăș, se arată de dăparte kăltșori-

lor ce vin despre Bskovina, întokmai ka şn oramş nşoş.

Făltivenii, prekşm arştarşm, fiind sitşadî între dealşri, nş se vîdş de kşk kşnd soşemte şine-va de tot anşoane. În fie ce anş aşı se face faimosşl tîrgş la 20 Işlie, şşntşl Ilie, kare şine anşoane şease şşptşmşnî. — Moldovenii nşmesk tîrgşl de anş iar-marokş, kare este analogş kş lahr-mark al Nemşilor. —

Iarmarokş dar de la Făltiveni e şel mai renşmit din kşte se fak pe fie ce anş în şearş.

O şşmş de negşşgitori din toate şşşşile konkşş de a şmî desfăce aşı mşşşşile. Toşî provincialii, proprietarii saş arendaşii, kş aşeasş okasie, vinde şi kşşşşşş; şi o mşşşime de komişonari tîrgşesk kiar nentrş ştrşnşte fel de fel de prodşkte din şearş.

În timşşl iarmarokşlş mşşşimea e aşu de nş-meroasş înkşk face şn şişdat kontrastş kş şeea ce se afş în alşî timşî. Strada prinşipale kşk este de lşngş nşmaş are lokş, mşşşinitş ne de o parte şi de alta de magazine kş mşşşşri, ne kare, kşm arştarşm, le vinde mai mşlt jidovii. Şure partea de la vestş, ne o noianş întinsş, este arangeat tîrgşl kş tot felş de obiekte de manşfaktşş şi indşstrie, o mşşşime de trşşşri de toate mşşrimile şi de toate forme, fel de fel de obiekte de lemşşrie, skşndşşrie şi lemne de konstrşşşşnî, kaş kreskşş bine adşmî din Ţngaria şi din Bşkovina, — prekşnegî, kşşşşmarî şi komediengî jşkştori ne şşnie şi altele. De akolo şure dreanta şi kam ne o koastş foarte largş este oborşl de vite, adikş ergheliî de kaş şi şireşl de boi

se adărk de vânzare, în întregă, săș kanete în parte, Aui crghelegișl înfrînt arănkând kă o mare adresă arkanșl cel de ntră de kalș ne dăp grămazișl selbategișl kărsieră, kărsia îi onrește răsăflarea, strîngîndă-l de gîtă, mi el tîrînte dăpă dînsă, în lănta mi sbăvismarea lăi, o mălgime de indivizi kari pîn de ăn kăpătiș al arkanșlăi, în kare el este prins; asemeni mi tazră robăstă m ferocă, se lăntă făriosă, arănkând pîrîna în săs kă kornă mi kă niçoarele, răgind din toată pătarea ka ăn leș, nentă libertatea sa. Kămpărtorii se prezăblă de kolo nînt kolo mi ăearkă ne animale, iar fi kămpăiei, adămă în ăirezi mară, akonerind spăgișl ăuăi întins okolă, amteantă în armida ăea împovărtătoare a zilei, ka să li se destine partea mi lokăl ănde aș a merge... La kapătă din josă al stradei prîncipale se află denăse în kantităgi mară neile mi lîna ăe se esnorțază neste granigă. — Arabale jidovemă mară kă kăte nată kăi dăpă săș înkarkă ăeste mărăfăi; xamaliă mi lăkrătorii, întokmă ka la ăn portă de mare, ămple la saăi kă lîntă miăi leagă kă fringhiă în krăymă. —

O nesășă aktivitate domnește pretătindenă. o mare ferbere e în tot lokăl: — mălgimea oamenilor se aseamăntă kă emirea ăuăi fărnikară ăe akoneră pămîntă — mi de mălgimea karelor de transportsă ăn năoră se rădikă de nălbere kare akoneră tot o-ramă mi marginile lăi.

În ăest tîmpă fie ăe kășă partikălară, fie ăe kămpăragă de la xanăi se înkiriăză ne ăn prediă esorbitantă. — Kăt despre jidovi ăne ori se mălgămeskă a emă din kășădele loră mi a rămănea kă femeie, kă konișăb ăeră, nămă ka să ia kirie ne dîn-

sele. Fie ȳe zngħiř, fie ȳe gangř de vre o kasť sař de prȳvľlie devine řn magazinř de mťrfřri de la Linska mi řne ori kiar de la Paris. Se zice kť dara-verea ȳe se faye řn křrsřl aȳestřř tĩrgř se poate so koti de kťte-va milioane. Fel de fel de kontrakte, fel de fel de skimbřri se petrek řyi řn timuřl iarma-roksľřř; iar samsariř mi křmťtariř roieskř ka řin pr-mĩntř mi řmblť mereř *křřľnd intokmař ka niřte konoř pe oameni lorř d'afayeri. — Toate monastirile řin peregĩrř mi toatť đeara ka řz zicem ama, tĩrgřeřte d'řyi kťte le řĩnt de ľĩnř. De řrin Rosia, de řrin Germania mi řin toatť Polonia Aŗstriakť se đřseskř negodĩtori de tot kĩnřl mi de tot felřl mi nĩnř mi femeř... —

Įtr'řna řin magazinele nĩęĩř, la meante ore de řimĩneadť, nĩnř řnkr řz 'nȳenřse ferberea řn tĩrgř mi aerřl era ȳe-va mař křratř, řn jĩdovř řmř řȳȳea řz đřȳřřnea kť pĩnza pe kãpř, đřpť obĩȳeřř... Įn miz-lokřl magazinřľř se afla aŗezat řn skriitoriř kť niřte kondikřde, ȳřtie de skrisř, křlimťri mi křm penile de đřmřřit galbenř. — Įn partea řin řřndř era aŗezatť ľĩngť pťrete o kasetť de ferř kť ȳĩnȳ řn-křietori, prea bine zřvorite, pe kare nřmař mřna pro-prietaryľř ei le pťtea deskide kť o singřrť keie ȳe o đĩnea tot-d'řna legatť de o křrea mi přřř řn řĩ-nř ř. — Įn partea đřpře řmř mi řn đřentř ferestre-lor era přřř o lavĩđť, sař alt-fel řř ř zicem o ka-nãnea de ľemņř de bradř, pe kare mřdea vizitatori řřř, sař samsariř kãri řz řnȳetař de řimĩneadť de křm se řȳȳea zĩoř mi nĩnř seara d'a řntra m'a emř, řkřřnd tot-d'řna ľarmť řrin vorba lor ȳea aŗpřř mi řgomotoař... Pește đřmřř era o kofetãrie kť mař

mâlte bîncî la fagî, pe care se repașsa oameni de bîncî kondiție mi kiar femeî kîm se kade, ȳe veniaș dimineada a lîa dîlȳedîrî saș pe sîb searȳ pentrî înghedatȳ. Aveastȳ kofetȳrie era nîmaî bine amezatȳ în faga bankerslîi sîs arîtatȳ, saș ka kîm jidovlî kîstase într'adîns şî magasinş în faga kofetarlîi, pentrî ka sȳ poatȳ prîvi din bisrozî sîş pe togî a- rendamîi, pe togî proprietariî, pe togî kartoforiî mi pe toate femeile ȳe frekantaş kofetȳriea; mi kî aveat kînş zarafîl nîstea stîdiea ȳine este în lînsȳ de banî, ȳine avea nevoc d'a se îmbrîmîta, saș maî bine, el nîndea de âkolo ka şî dîxorş viktimile sale, saș ka şî nîiajenş ȳe înkîrkȳ în îdele sale nîrîi pe care le sîge nîntȳ la mîdîxȳ. Jidovlî dar ȳe nî sfîrîmîse d'a se înkîna, mi kare din prea mîlta sa anlekarelu treabȳ, revîtia psalmîi fîrȳ a îngdelege nimikş din ȳeea ȳe ȳîtia, saș ȳîtia sȳ zîkȳ nîmaî kȳ ȳîtemte, iar mîntea îî şîmbîla rîtȳînd, era Avrîm pe care îl kînoamteî kȳ nîgîise kam mîlte mi avea mîlte fîkîrî pe inîma lîi. El amteîta maî mîlt de kît sîgîrş kȳ era sȳ vie tîmpîl ka sȳ poatȳ rîsîfla, adîkȳ sȳ vazȳ pe togî inemîȳi lîi îngenskiadî dinainte-î. . .

Ama dar dîntȳ ȳe se înkîntȳ maî bine de o jîmîtate orȳ, nlekînd mereş kî kanîl în josş mi în sîsş, nîntȳ vîzîse kȳ încenîse a mîmkî oameni pe stradȳ, deslegȳ bînimorş kornîl, în kare sȳ konrinse ȳele ze- ȳe porînȳî, din frînte, îl sîrîtȳ. mî'mî. lîsȳ de pe dînsîl avea nîrostire pe kare, împrenîntȳ kî o kartî mare, le înfîşîrȳ mi le nîse la o parte.

El însȳ era de tot amegîtş de prea mîlte trebî din zîoa trekîntȳ, mi ka sȳ se maî poatȳ rîkîrîskoase din nozonarîl de lîngȳ sînt-î keia ȳea legatȳ kî

kărea, kărtă kămpenile kă kare îmi petrechea zneorî drămbind galbenii; ne kare daka grăsia vre znel greș, îl făcea să fie mai șmorș tîndă-l păgîn ne demărgini săș bîgîndă-l în apă tare, — mi deskise, oare kăm mai rîzîndă-l bîza mi okii, kaseta a le kăriia zăvoare trosniră de mai mălte ori. Într'însa se afla kătiî nline kă galbeni mi altă monetă. — Sănetel a-vestăi așră, kănd îl vîntăra de plăcere kăte odată părea kă i adăcea viadă... Nă ne îndoim kă poate se vor fi grăind din skoborîtorii patriarxăli Avram oameni ce nă sînt atît de mălt înkinagî așrăli, mi kare poate mofesează cele mai șmane simgimente în afaceri kă lămea, dar znel ka avela n'are niuî ka kăm asemănare kă zarafăl nostră Avrăm!... Osebit înkă skrintărilor ordonă să șraskă vine-va ne inemiciî, mi kiar este o virtăte din partea avelăia ce se va lănta în kontra-le mi îi va șvide; n'avești inemiciî ai lăi Israhel skrintărilor îi nămemte goi. Avrăm cel ce din ignoranță, kredea kă tot vela ce nă nămemte ne Dămnezeș Exova, este goi, șitase kă goi va să zikă inemici patrii; — el se denrinsese a blasfematot-d'asna ne goi, mi din ayeastă denrindere, fiind mi kam din natăre nekăjicosă, ar fi șrmat a îndenlini litera skrintărilor în kontra tătălor celor kare îl nekăjia săș îl desnăregăia... Dar fiind kă nă se prea simgia atita în pătare, probă de ayeasta a fost înțămplarea de la Poiene, el făcă jăcămintă să nămai gie ne viitoră nimăli resbelă kă nămnii, ci nămai în interesă, dănd niunte lovitură mortale inemiciilor săi... Așa dar el deskizănd kasa cea de feră kă bani, ise părea kă așde kăntekăl trismfăli; sănetel zăvoarelor îl semăna kă trămbiga de resbelă; la lăuirea aș-

rălăi i se porea că vede strălucind căsuți, scuturi mi lăncile unei armate ce sta gata de a fi la ordinele sale; mi samsarii ce mereu veniaș mi emiaș îi semăna ca niște ofițeri ce trebuiaș să kondăcă acele legioane de imperiali, răble mi dăcau aștriacemii...

Tokmaî în acel momentă trecea pe stradă Andrei mi jona sa konsoarte, împresuț că partikularl Paris, namș lorș.

Avrăm îmi rădikă okii să vadă pe fereastră cine sînt acei din stradă.

El rămase ka kum i ar fi dat vine-va tătunș ne la nasș, saș ka kum înlemnise că mănă pe kapakl kasetei ce era jomătate deskisă, mi că okii dîntiți la drumș vărînd ne Lina alături că Andrei mi pe partikularl, pe kare îl era de moarte, de kînd că istoria plămîșlă de la Metokș lă Balan...

— Xai! blestemăți să fiți voi mi fii vostri!.. marmurî între dîngi jidovl măniosș, vărînd ne varș-sa konvertiți în kremitinș mi pe toți cei d'alături că dînsa. —

Ei se pșeseră să șadă pe bînci dinaintea kofetării, iar Avrăm îmi întoarșe okii să năi mai vadă. — Dar el lărînd okii pe aerl ce sta grămăditș în niște kății de ferș, fisionomiea lăi lăr șn aerș șpîimîntătorș; îmi dînea pșmni înkrîntăți d'asupra kasetei, grînga că dîngi mi se fărșse palidș ka kreta, mi din kînd în kînd dînd într'o parte mi n alta monetele, pe kare le vîntșra, șrma blasteml șăș că mai mare fokș;

— A! prin așest aerș pronrietarl va ajînge a se tîrî dinaiute-mi ka șn sklavl!.. prin așest aerș

Avrăm le observă bine mi sârise din adâncul inimei sale, văzând că e sâbsemințara partikulară a Paris.

— Bine, adăogă el, cât îmi lami la sătă?

— Fie cinci-spre-zece, ori două-zece, răsuznse înfrumusețorăl că poligile.

— Mease-zece răsuznse zarafă, mi să priimemți bani în irmilikă.

— A! nu se poate, jupâne! frigă lămina dăm-neata!..

— Ha! fie cinci-zece, mi iaă bani jupătate așă!

— Știi ce, jupâne, două-zece mi patră fie? mi dăka ai ceva banknote că îmi trebesk pentru Austria.

— Cinci florini mi cinci-zece de kreigari galbeni iei?

— Ba nu, adăogă uestăaltă, galbeni are mease florini...

— Când kămperi marfă, — noțemți rakiș?... alt-fel mi eș trebe să kimligă...

Fiind că negodă principal al lui Avrăm făsese mi era kărvizărită, îl lăz găra ne dinainte că vorba de rakiș...

Prin șrmare oameni nostri tokmiră, vorbiră nînă făkșseră sūme la gără, înkăt Grigore de șrit se lăză dăpă zisa zarafă.

Avrăm se mai gândi să i skază mi dintr'ătită, închenă a pănă înainte nevoi mi prăpăstii, că e kriză kă m'ă mai fost nișă odată de bani mi altele mălte, mi că 'mi a lăat de seamă...

Grigore asemenea, sūind că este înkărkă că

negociș, kȃ îi trebze banii pentrȃ sn kazș prea delikat, îl itrebz: ȃe dai dȃmnoata, jșpȃne?

Avrȃm zise kȃ el dȃ trei sȃte galbeni pe amȃndozȃ poligile.

Deterȃ în ȃele din șrmȃ mȃna mi Grigore imi rȃdikȃ banii predȃnd poligele ȃe eraș kȃ nȃme deskisș, mi emi din magazinȃ lȃi Avrȃm.

De mi jidovȃi tremșra nȃmȃrȃnd banii, dar se konsola kȃ are o armȃ la mȃna sa kȃ kare sȃ 'mi rȃsbȃne în kontra partikșlarȃlȃi, kȃrșia avea de gȃndș sȃ i skoadtȃ mi mȃselele, kȃnd se va implinȃi termenȃi pȃnȃ la kare mai era nȃmai ȃinȃi zile.

Partikșlarȃi dȃnȃ ȃe se desuȃrgise de Andrei mi de Lina, nlektȃ n'în piadtȃ, într'o kabrioletȃ kare venise de 'l lȃase de la kofetȃrie, sȃ meargȃ la vre sn bankerș sȃ gȃsiaskȃ dozȃ sȃte de galbeni ka sȃ ia o pȃreke de armȃsarȃi ȃe îi vȃzșse mi kare i a fost nȃkșt prea mȃlt. Andrei voise sȃ i vorbeaskȃ în oare kare privingȃ de soartea Marii, dar ȃceasta fiind sn ȃe prea delikat, nȃ o pȃtea fȃce de fadtȃ kȃ Lina. — Ei imi ziserȃ sȃ se întilneaskȃ mai tȃrșiș.

Partikșlarȃi îi promise kȃ îl auteantȃ șnde se vȃnd kail.

Înkȃ pe la orele șnș mi jșmȃtate, partikșlarȃi se afla dinaintea grajdșrilor saș a balaganelor de skȃndșri, șnde o șșmȃ de kail, de toate soisȃrile, frșmomȃi la pȃrș mi de deosebite mȃrimȃi, se aflaș esșmȃi la vederea amatorilor.

Paris se afla vorbind kȃ șnșl din ȃelȃ geambȃmi negșșitorȃi de kail, ȃel ȃe șta kȃ kȃȃșla în mȃnȃ dinaintea lȃi mi nȃ 'l mai slȃbea la fie ȃe vorbȃ nȃmindȃ-l Euer excellenz, ekselengȃi mi mȃ-

ricia ta!... Vorba lor era despre soiul kailor, kare che calitate mi kădî ani avea, — che predğ are kătare mi kătare păreke, m' așia el nă înșeta d'a vizita de kolo pînă kolo așeste grajdări improvizate.

În așest timpș trekă Avrăm p'akolo. El avea șn aerș ka kăm mănăkase trînteală. — Partikularșl înșă îndată che îl vîzș, îl opri în lokș șă 'i pronșe de șșma de kare avea nevoe.

Iată che se întămulase kă Avrăm mai 'nainte kă kăte-va momente.

Dăpă che el plătî poligile ne kare le a fost kămpărat, 'i veni șă iasă p' în tîrgș ka șă vază kăm mergea vînzarea vitelor.

Sosind la oborș, dete de Băxăr așel kărtorș de apă al lăi Amer de la Iasi, șel che akăm se făkăse negădător de kăi. — Se vede kă Amer lăase de la vre șn kreditorș așestî kăi, mi ka șă ajște ne vekîșl șă kărtorș de apă, îl trimise la iarmarokș. El adăseșe de vînzare o jsmătate erghelie. Protoieresh lokală, avănd lînșă de o păreke de telegari tineri, înșenșe tokmeala nentă o păreke kare se gășia în ergheliea nămitășlă negădătorș Băxăr.

Pe kănd, dăpă obișeiș, tîrgșl se fășea kă vorbe mi kă mirete mărgărite, protoiereshl anăkă de dete trei-zeci de galbeni ne păreke kare 'i konvenia.

Băxăr 'i lășase kăi kă trei-zeci mi ăinșă. Avrăm dete neste dînmi făkănd tokmeala, — mi kă aerșl șnă negădătorș ăinștit, înșenș el a'î învoi.

Zise de vre o ăinșă-șne-zeci ori zăș prelegea lăi kă așestî kăi sînt eștini mi kă sînt înfrikomeașl de bșni...

Părintele protoiereș se dănea la peregizl kare îl didese. — Jidovul îi mai lăsase un galbenș.

Avrăm își șmese mănile pînă la kote mi în-
cheș se dă o predikă protoiereșlă, se nă se skəm-
neaskă, se ia kail negremit kă peregizl kă kare îi
lasă negșstorl, kă nă gșsemte algi ama bșni mi kă
asemenea peregizl...

Însfîrmit dăpă o vorbă lăngă, dăpă ce se lăară
de kăte-va ori de mănă mi iară se lăară, se făkă
tîrgl ne trei-zeci mi doi mi jșmătate dșkagi.

Un kalș se afla pînă mi era legatș de un kă-
păstră. Celălalt era în erghelie mi părea a fi mai
selbatekș.

Dăpă tokmeală, pîrimind mi arvănă de la kəm-
părtorș, Băxăr zise erghelieșlă se arvănă arka-
năl. Avrăm nămai înțeta d'a lăda gșstl protoiereșlă
mi kalitatea cea bșnă a kailor.

Erghelegizl kare șmbila kălare ne un kălmelș,
kă o mălgime de kajoave mi doale ne spinare-l, în-
cheș a strănge arkanăl învîrtindș'l kă nimte kolave
ne dăpă mănă, mi arvănăndș'l kă măltă adresă, sbără
în șesș mi se formă într'un okiș mare d'asșura ka-
ilor ce făgeaș șneriașl în toate direnșile, dar kănd
kăzș josș kăzș tokmai ne dăpă gîtl avelșia ne kare
voiaș a 'l prinde. Animală se lănta kă o nștere gi-
ganteskă. — Era în stare se tîraskă kă dînsă tot
iarmarokăl Făltivenilor. Erghelegizl șări jos de ne
kalș giind bine ne dăne mizlokăl șăș kăpăttizl ar-
kanălă, mi togi cei de pînă peregizlș năseseră îndatș
mănile se dă de arkană. Dar din gremăală erghelie
legizl skăpănd arkanăl din mănă mi kală făgind,
robștă tare, arvănănd mereș kă nișoarele dinanoi.

mi pînănd ka ʒn koniļš, fiind prins de giţş, mi kş
kş el tręgea, kş kş se lęnta sş skane, kş atita
maĩ mşlt okiřl fringhieř qeleĩ groase řl stręngea de
giţş mi 'i onrea rşşşflarea, Avrşm ka sş ajşte kon-
frateliş sşş, nętrş kare vorbise kş i se şşkase gi-
lejšl, avş nenorocirea sş rşmie singrşř, mi řş tırřř
prin smiņi, pînă singrşř arkanřl ne brıuı; de kare
řş tşvşlit p'ın pşlberc, kşm ar tşvşli qine-va ʒn ne-
nte p'ın řbiņş, řnkşnt pantalonıı 'i se řřşşiasc de tot
ne la genşke mi ne dinapoı... Aqeastş şvenş řşkş
ne tođı sş rızş, ne erghelegiř, ne protoiereř mi tođı
kşđı se aflař řmpregiřř, nętrş kare Avrşm se şş-
pşrase fokş. — Pıņş sş alerge erghelegiřl sş apşq
ne kař de okı mi de koamş, Avrşm o pşđı kş de
bşņş řnkşnt dete Diavořliř ne Bşxşr kşřştorřl de
apş, atşņı negşđitorř, kş tođı kai řřı mi kş toatş
negşştoriea-ı, dimnşreņş kş tođı qeı qe řideaş..

Skolēndš-se Avrēm din ģurīnš ka vai de el, in rīssl čelor dinnregīsrš mī in kilomanele kociilor, kš-
tš sč 'mī in vbleaskš sčbīvīšnea, kčvī, kš respektš,
nčdragi īī era rēnūī de tot... mī nšind mēna la kanš
vzšš kš pēlšriea kš tikiea sa din krestetš nš este. —
Kčvīšla ī se dčyea invīrtīndšse ne koastš la vale.
Dete dosš īste ka sč o nīrīndš. — Kčtš nenorovīre
īnsš pēntrš jšnele nostrš zarašš kčvī ne kčnd šmbļa
ka šn nebšnš, kš kanšl rasš ridīke, kš pērvīšmī tš-
všlīgī p'īn pēlberē mī kš nčdragi sfīmīegī, alergčnd
sč nīrīndš kčvīšla kš tikiea-ī, se īntšlīnī kš tēnšra Lei-
ba mī kš tatšl eī, ne karē el o čeršse īn kčšstorie.

Impresionea ce el făc, în astă stare, junei Israilite fă grozavă. Ea se făc romie în kăt parkă i se aprindea obrazii. Suiritsi juneilor Israilite de la